Dosarul nr. 1-238/2025
Nr. electronic 1-25049108-48-1-10042025
Nr. urmărire penală 2025330060

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

30 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanţă compusă din:
Președinte de ședință, Judecătorul Mihaela Grosu
Grefier Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Sergiu Mocan și Victor Cimbir
Apărătorului Denis Buța

judecând în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Bîtca Ion Alexandru, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, posedă limba de stat, studii medii incomplete, supus militar, neangajat în cîmpul muncii, pensionar, căsătorit, fără persoane la întreținere, nu deține grad de invaliditate, anterior nejudecat*

în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova.

Procedura de citare legală executată.

Termenul de examinare a cauzei penale: 10 aprilie 2025 – 30 decembrie 2025.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Inculpatul ***Bîtca Ion Alexandru***, acționând cu intenție directă si conștientizând caracterul prejudiciabil a faptelor, începând cu o dată nestabilită și până la data de 02.12.2024, fără a avea autorizație corespunzătoare eliberată în conformitate cu prevederile Legii nr.130 din 08.06.2012 privind „Regimul armelor și muniților cu destinație civilă” având intenția păstrării armelor de foc letale fără autorizarea corespunzătoare, a păstrat la domiciliul său situat în s. Scoreni r-nul Strășeni, o armă de model necunoscut cu două țevi lise, cu lovitură centrală, de calibru 16x70, confecționată

industrial, cu nr.28670, care fost depistată și ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 02.12.2024.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-4419 din 11.02.2025, arma cu arma „28670”, depistată și ridicată la data de 02.12.2024, la domiciliu cet. Bîtcă Ion amplasat în localitatea *****, se referă la categoria armelor de foc letale, de model necunoscut, cu două țevi lise, lungi, de calibrul 16x70, amplasate orizontal, cu lovitură centrală, confecționată industrial în Belgia.

Arma este destinată pentru trageri cu cartușe de calibrul 16x70. Arma cu numărul „28670”, prezentată la examinare nu este în stare de funcționare din motiv că lipsește siguranța, bulonul „Grinner" nu este titular, extractorul este uzat și fixatorul țevilor este deteriorat, dar este utilă pentru trageri. Modificări care ar schimba calitățile balistice nu au fost depistate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***Bîtca Ion Alexandru*** a comis infracțiunea prevăzută de art.290 alin. (2) din Codul penal, adică - ,,păstrarea ilegală a armelor în circuitul civil ori supuse autorizării, a componentelor esențiale ale armei de foc,,.

În ședința de judecată inculpatul ***Bîtca Ion Alexandru,*** la întrebarea instanței, a comunicat că, învinuirea îi este clară. Înțelege de ce este învinuit. Menționează că, recunoaște vina partial și accept să depună declarații. Comunică că, în anul 1999 activa la organizația de la Petricani cu nănașul lui care se numește Iordachi Andrei, acesta a venit la el și l-a rugat ca să îi facă două ferestre pentru o rudă. Ultimul i-a solicitat să îi facă mai ieftin din motiv că era o rudă de a acestuia. Prin urmare, a acceptat. În anul 1999 prin luna decembrie el i-a comunicat că ferestrele sunt gata și să vină să le i-a, însă nu au venit. După Anul Nou, fata lui l-a rugat să meargă la ea la muncă din motiv că avea nevoie de un muncitor. El i-a comunicat că activează la o întreprindere, are răspundere acolo și că nu știe dar oricum l-a rugat. Până la urmă a decis să plece, și la data de 07 ianuarie 2000 a plecat în Rusia la muncă. A lucrat acolo vreo două-trei luni, după aceasta soția lui care se numește Bîtcă Vera l-a sunat și i-a zis că nănașul a venit și a luat ferestrele dar nu a dat bani dar două arme ca gaj. El s-a enervat și le-a comunicat că nu are nevoie de arme. În toamnă a venit acasă, a văzut în dulap arma și a zis că cum a adus-o așa poate să o i-a deoarece el nu are treabă cu arma. De aici s-a iscat o ceartă. El le-a zis că are fete și să i-a arma în caz contrar el îi dea la poliție și acesta i-a comunicat că vine și o i-a. El a plecat iarăși la lucru după hotare. Nepotul lui avea paisprezece ani de zile și i-a zis că a văzut o pușcă în dulap. El i-a zis soției să i-a pușca de acolo deoarece nepotul are paisprezece ani, soția lui i-a comuncat că nănașul i-a zis că vine să o i-a. El a pus-o într-un material și a dus-o în sărai la el și acolo a stat ani întregi. El cu soția lui nu era în relații bune. Menționează că, el nu cunoaște legile și niic nu s-a gîndit că se va întâmpla așa ceva. El avea conflicte cu soția lui, i-a spus să dea la divorț. Concretizează că, arma

aparținea lui Iordachi Ivan. El este vinovat doar că nu a spus cuiva că la el se găsește o armă, dar el nu a știut.

La întrebarea apărătorului, Buța Denis, a comunicat că, anterior de a veni poliția la el, a avut conflict cu soția lui Bîtca Vera, care a venit acasă, se făcea de cap. El a sunat la serviciul 112. L-a sunat domnul Timofti Valeriu și a venit. Timofti Valeriu a venit a doua zi împreună cu Gherghița Roman. Menționează că, Bîtcă Vera știa unde se află arma, știa că este în sărai. El a fost cu domnul Gheorghiță Roman și a scos pușca. El benevol s-a dus și a scos arma, i-a zis că este și că nu este al lui.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a menționat că, el nu a știu că dacă nu cunoaște legea nu este liberat de răspundere. Arma respectivă o păstrez din anul 2000. Când a dat nepotul de armă el a luat arma și a desfăcut-o în două. El i-a spus soției că arma trebuie de dus, ea i-a comunicat că mu o interesează. Indică că, el nu deține permis de port armă. El nu a rupt arma, dar a desfăcut-o în două. /f.d. 121/.

Declarațiile suplimentare a inculpatului ***Bîtca Ion Alexandru,*** care în ședință de judecată a declarat că, el este învinuit de faptul că de la el a fost ridicată arma, dar arma nu a fost ridicată, el a dat-o benevol. În casa dată nu a locuit doar el, soția lui a luat arma, aceasta știe că arma a dus-o Iordachi Andrei. El a întrebat-o pe soția lui de unde este arma și aceasta i-a comunicat că de unde este arma, soția lui i-a spus că el a adus-o. Atrage atenția că, el nu cunoaște legea, i-a zis că o să spună că este a nănașului. Nu poate spune de unde s-a luat arma în casă. A întrebat-o pe Bîtca Vera de ce nu a spus că arma se găsește în casă la ei, ea i-a zis că are document arma și o să vină și o va lua. El nu a mai înțeles cine are document pe artă. I-a spus soției lui să dea la divorț. Îl făcea pe el în tot felul. A avut cazuri când el a intrat în ogradă și soția lui s-a zgâriat pe față cu mâinile și a chemat poliția, el a întrebat de ce a chemat poliția și aceasta i-a spus că o să vadă ce o să fie. Soția lui i-a zis că degeaba umblă, pe unde nu o să umble poliția și procuratura este a lor. /f.d.126/

Partea acuzării în susținerea învinuirii a prezentat următoarele probe în ședință de judecată:

Martorul Gheorghiță Roman Ion, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, pe Bîtca Ion îl cunoaște doar dintr-un singur caz care l-a avut spre examinare. În anul 2024 la începutul lunii decembrie a fost contactat de către domnul Timofti Valeriu, angajat al sectorului de poliție nr. 1 al orașului Strășeni care l-a rugat să-l însoțească la examinarea unui caz de violență în familie în localitatea Scoreni unde după spusele soției, soțul care a fost constatat ca fiind agresor deține ilegal arme de foc. Menționează că, ajunși la fața locului în timpul examinării cazului de violență în familie, domnului Bîtca Ion I s-a solicitat să predea benevol obiectele interzise sub formă de arme și muniții. Inițial a primit refuz însă ulterior apelând la soție ca să permită, să de-a acordul pentru

cercetarea gospodăriei agresorul Bîtca Ion a decis până la cercetarea gospodăriei să predea benevol armele pe care le deținea în gospodărie. Bîtca Ion i-a condus într-o anexă a gospodăriei unde a scos și a prezentat o armă lungă cu țeavă lisă, arma a fost ridicată, tot atunci a fost înregistrat caz separat în partea ce ține de deținerea ilegală a armelor de foc ca urmare fiind examinat cazul dat. Atrage atenția că, conform actului de expertiză arma s-a dovedit a fi armă de foc, motiv din care a apărut necesitatea transmiterii materialului pentru examinare organului de urmărire penală.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a adăugat că, domnul Bâtca Ion a transmis arma după insistența organului de constatare. Arma a fost transmisă benevol la solicitarea insistentă a organului de constatare. La transmiterea armei a fost prezent el, domnul Timofti Valeriu și arma a fost adusă în casă unde era și soția ultimului.

La întrebarea apărătorului, Buța Denis, a concretizat că, lui Bîtca Ion la acel moment i s-a întocmit ordin de restricție ca fiind agresor în familie, orice caz de examinare a violenței în familie se finisează cu emiterea unei ordonanțe de protecție. Ei atunci nu au făcut cercetarea la fața locului. A fost efectuată cercetarea la fața locului cu acordul proprietarului. Până într-un final a fost acordul proprietarului care i-a permis să ridice obiectul. Ei au efectuat cercetarea gospodăriei ca să ridice obiectul care a fost predat benevol. În actul de cercetare este indicat și semnat. Indică că, nu își aduce aminte cine a semnat, însă menționează că nu își permite să facă fără consimțământul proprietarului cercetarea la fața locului dar nu își aduce aminte cine l-a semnat, dar semnătura cuiva dintre proprietari a fost. Consideră că, odată ce este soț și soție deja aceștia sunt proprietari. Indică că, Soția lui Bîtca Ion i-a comunicat că ea la fel este proprietară a gospodăriei și că soțul ei mai deține o armă. Efectuând cercetarea la fața locului nu a găsit o altă armă deoarece nu a efectuat cercetarea forțată.

La întrebarea inculpatului, Bîtca Ion, adaugă că, el nu își amintește ce a comunicat incupatului, însă a strigat la poartă, mereu cere permisiunea de a intra în gospodărie și nu și-a permis să intre în gospodărie până nu primește consimțământul părților. Nu își amintește ce anume i-a comunicat inculpatului. Nu își amintește ce a spus atunci când a intrat în casă. Menționează că, Bîtca Ion a refuzat să predea arma dar ca urmare a insistenței lor a predat arma. Predarea benevolă a armei este autodenunț. Domnul Bîtca Ion din câte își aduce el aminte a comunicat ceva că arma nu este a lui, că cineva i-a dat arma pentru niște servicii prestate, până o să-i de-a banii a luat arma. Bîtca Ion i-a comunicat că arma a fost transmisă în schimbul unor lucrări, nu a primit bani dar a primit arma.

La întrebarea instanței, a adăugat că, în anul 2024 el deținea funcția de ofițer superior al serviciul supraveghere armament și activități licențiate. Bîtca Ion nu era

înregistrat ca posesor de careva tipuri de armă, nici în registrul de stat și nici prin alte acte sau liste. /f.d. 114-115/;

Martorul Timofti Valeriu Nicolae, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, pe Bîtca Ion îl cunoaște, nu sunt rude și nici nu sunt prieteni. Îl cunoaște în legătură cu serviciul. La data de 02 decembrie 2024 s-a deplasat în satul Scoreni pe faptul că avea pre examinarea plângerea domnului Bîtca Ion care avea pretenții față de soția lui. A fost pentru a fi audită soția domnului Bîtca Ion. Doamna nu se afla la domiciliu, era la mașină. În timpul discuției cu soția domnului Bîtca Ion aceasta revoltată i-a comunicat faptul că soțul ei deține arme ce sunt ilegale. Doamna i-a comunicat de o armă lungă. A anunțat inspectoratul de armament din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, domnul Gheorghiță Roman la care i-a spus că se va prezenta la fața locului să vadă care este problema cu arma. S-au deplasat la domiciliul lui Bîtca Ion, era și soția domnului Bîtca Ion, domnul Bîtca Ion când a ajuns la gospodăria lui se afla afară, înainte de aceasta el l-a telefonat și i-a spus că se apropie la domiciliu acestuia. În timpul discuțiilor i-a comunicat că soția lui i-a spus că acesta deține o armă. Domnul Bîtca Ion i-a comunicat că nu are nici o armă. Soția acestuia îi comunica că îi dă arma și o căuta prin dulap. Domnul Bîtca Ion, nega faptul că are armă. I s-a comunicat că se va face cercetarea la fața locului în prezența soției lui care la fel este proprietara domiciliului și după câteva încercări de la convins să predea arma. Domnul Bîtca Ion i-a comunicat că într-adevăr are o armă, a ieșit afară și a adus arma. Era o armă lungă cu țeavă listă, nu cunoaște ce model, după care a întocmit actele procedurale și a înregistrat materialele.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a adăugat că, plângerea a fost depusă de domnul Bîtca Ion în privința soției acestuia, era pe faptul că soția a schimbat lacătele sau le-a rupt. Domnul Bîtca Ion nu a prezentat permis de port armă. Domnul Bîtca Ion a predat singur arma la insistențele lui, era o armă lungi cu țeavă lisă.

La întrebarea apărătorului, Buța Denis, a comunicat că, într-un final Domnul Bîtca Ion a predat arma benevol când ei l-au convins, i-a explicat consecințele, i-a spus că v-a face cercetarea la fața locului în prezența soției. Domnul Bîtca Ion benevol a predat arma, nu a fost forțat. Domnul Bîtca Ion i-a comunicat că el demult deține această armă. Soția lui a căutat arma, a căutat în paturi, în dulapuri, a căutat în toate locurile unde credea că acesta ține arma. I s-a comunicat că are două arme. Domnul Bîtca Ion a predat doar o singură armă. În camerele care au fost verificate de către soția domnului Bîtca Ion nu s-a depistat a doua armă. El nu a văzut de unde a fost scoasă arma. La acel moment se verificat locurile din casă. El era în cameră, o audia pe soția domnului Bîtca Ion și la un moment dat acesta a dus arma în casă în camera unde era cu soția acestuia. Domnul Bîtca Ion i-a comunicat că arma nu îi aparține, îi spunea că este a unui verișor, a unei rude, însă

soția acestuia i-a spus că arma i-a fost dată în locul unor geamuri sau uși. Soția domnului Bîtca Ion i-a comunicat că arma a fost transmisă în locul geamurilor.

La întrebarea inculpatului, Bîtca Ion, a indicat că, domnul Bîtca Ion nu deodată i-a spus că are armă. Inițial soția lui căuta prin dulapuri și întreba unde a pus arma. El nu cunoaște de unde a adus arma, el la acel moment o audia pe soția acestuia. /f.d. 116-117/;

Martorul Iordachi Andrei Ion, fiind audiat în ședința de judecată a menționat că, e Bîtca Ion îl cunoaște. Acesta a locuit cu sora lui. Este cumnatul lui, ei oficial nu s-au despărțiți. El cu domnul Bîtca Ion nu erau în relații rele, dar la moment nu vorbesc din motiv că și-a bătut joc de sora lui. El a văzut odată un caz și i-a zis surorii lui, după care Bîtca Ion l-a sunat și i-a spus că nu poate să își țină limba după dinți, a avut așa conflicte minore. Cunoaște de ce este invitat în instanța de judecată astăzi. Menționează că, cele relatate de Bîtca Ion nu este corect. Domnul Bîtca Ion a comunicat că el i-a dat arma, însă nu înțelege care ar fi motivul. El nu i-a dat arma. El nu a avut niciodată armă și nici nu i-a trebuit. El nu este și nici nu a fost vânător, nu se ocupă cu așa ceva. Bîtca Ion spune că el i-a dat arma doar din motiv că el l-a pârât soției lui, Bîtca Ion se certa cu soția lui, se băteau. Bîtca Ion i-a făcut niște ferestre uși, niște uși dar el nu i-a achitat nimic, Bîtca Ion doar l-a ajutat.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a menționat că, la poliție a dat declarații. Își menține declarațiile date la poliție. Poliția l-a întrebat dacă i-a dat armă și el le-a zis că nu i-a dat deoarece nu are și nici nu a avut armă. El a știut că Bîtca Ion are armă, a știut din spusele soției sale. El l-a întrebat și acesta i-a spus că nu are armă.

La întrebarea apărătorului, Buța Denis, a indicat că, el l-a pârât soției lui despre faptul că l-a văzut cu o fată și l-a spus surorii lui. Nu cunoaște de unde domnul Bîtca Ion putea să aibă armă. Cunoaște că, Bîtca Ion se ocupa cu ușile și ferestrele, acesta mulți ani a făcut uși și ferestre. Din prietenii lui nu ține minte să fi făcut cuiva uși sau ferestre.

La întrebarea inculpatului, Bîtca Ion, a adăugat că, nu ține minte în ce an au fost făcut ferestrele. Soția lui i-a spus că Bîtca Ion are armă. Nu cunoaște de unde a apărut arma la acesta în casă. /f.d. 118/;

Deși inculpatul ***Bîtca Ion Alexandru*** nu își recunoaște vina, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită și de materialele prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordinea art. 373 Cod procedură penală, și anume:

Proces-verbal de cercetare la fața locului din 02.12.2024, cu planșă foto, conform căruia, locul cercetării este gospodăria familiei cet. Bîtca Vera și cet. Bîtca Ion, ce se efectuează cu acordul proprietarilor în localitatea Scoreni, r-nul Strășeni. La fața locului au fost ridicate: armă de foc letală, de tip armă lungă cu țeavă lisă cu 2 țevi, amplasate pe plan orizontal cu nr.28670. /f.d.5-11/

Informație de la serviciul 112 din 02.12.2024, potrivit căreia 02.12.2024, a fost înregistrată informația, cu conținutul depistării și ridicării armei de vânătoare lungă cu țeavă lisă, deținut ilegal. /f.d.4/

Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-4419 din 11.02.2025, cu planșa ilustrativă, s-a constatat: arma cu arma „28670,,, depistată și ridicată la data de 02.12.2024, la domiciliu cet. Bîtca Ion amplasat în localitatea *****, se referă la categoria armelor de foc letale, de model necunoscut, cu două țevi lise, lungi, de calibrul 16x70, amplasate orizontal, cu lovitură centrală, confecționată industrial în Belgia. Arma este destinată pentru trageri cu cartușe de calibrul 16x70. Arma cu numărul „28670", prezentată la examinare nu este în stare de funcționare din motiv că lipsește siguranța, bulonul „Grinner" nu este titular, extractorul este uzat și fixatorul țevilor este deteriorat, dar este utilă pentru trageri. Modificări care ar schimba calitățile balistice nu au fost depistate

Partea apărării în susținerea poziției sale privind pronunțarea unei sentințe de achitare a prezentat următoarele probe:

Martorul Chira Ana Stanislav, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, Bîtcă Ion este moșul ei, fratele mamei sale.

La întrebarea apărătorului, Buța Denis, a declarat că, fiind copii prin anul 2009-2010, nu cunoaște exact anul, ea prietenia foarte bine cu nepoata dumnealui care la moment locuiește peste hotare. Avea la țară casa cea mare, acolo era un dulap în care avea multe haine, rochii. A plecat în camera mare ca să își arate o rochie care o procurase. Comunică că, cum dădea așa într-o parte rochiile care erau pe umerașe ea a văzut pușca între haine. Ea s-a mirat și a întrebat-o dacă ei au pușcă. Aceasta i-a zis că nu este pușca lor, este pușca pe care nanu ei i-a adus-o lu bunelul. A fost o mirare pentru ea când a văzut pușca în dulap. Nepoata domnului Bîtca Ion se numește Bîtca Violeta. Nanul care a adus pușca este nanul lor, îi pare că se numește Andrei, știe că este nanul de cununie a buneilor.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a menționat că, arma se afla în casa mare care aparține domnului Bîtca Ion și soției acestuia. Ea despre aceasta i-a comunicat doar mamei sale, i-a zis că a fost la Violeta și a văzut o pușcă în dulap, Violeta i-a spus că pușca este a nanului lor. Nu știe de ce pușca se păstrează în casa domnului Bîtca Ion. După aceasta ei au mers, s-au jucat ca toți copii. Cele comunicate au fost prin anii 2009- 2010.

La întrebarea instanței, a comunicat că, ei i-a spus că pușca aparține lui nanu, alt nan la ei nu se ducea, reiese că era nanu Andrei. La ei în ogradă nu intra nimeni din partea lor deoarece doamna Vera era o persoană mai deosebită. Doar nanu Andrei intra la ei în ogradă.

La întrebarea acuzatorului de stat, Cimbir Victor, a adăugat că, cu domnul Bîtca Ion relațiile sunt bune. Când era copil ea nu avea treabă cu doamna Bîtca Vera, la moment nu este în relații bune cu aceasta din motiv că s-a legat de copii ei fără motiv. /f.d.125/

Conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii, revenind părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. În același timp, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze chestiunile în următoarea

consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni. Încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului (temeiul juridic al răspunderii penale).

În conformitate cu art. 51 alin.(1) Cod Penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 113 Cod Penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În sensul art.394 Cod procedură penală, instanţa de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită în afara unor dubii rezonabile şi probele pe care se întemeiază concluziile, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului, considerând că, acesta a comis infracţiunea prevăzută de art. 290 alin.(2) Cod penal.

Obiectul juridic al infracțiunii reglementate de art. 290 alin. (2) din Codul penal îl constituie relațiile sociale ce asigură regimul de securitate publică și ordinea de circulație a armelor și muniților, reglementat prin Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și muniților. Prin incriminarea faptei se protejează siguranța publică și controlul de stat asupra armelor și muniților, prevenind accesul neautorizat la mijloacele letale.

La caz, instanța de judecată constată că inculpatul ***Bîtca Ion Alexandru*** a atentat la relațiile sociale ce asigură regimul de securitate publică și ordinea de circulație a armelor și muniților, reglementat prin Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și muniților, prin faptul că, fără a avea autorizație corespunzătoare eliberată în conformitate cu prevederile Legii nr. 130 din 08.06.2012 privind ,,Regimul armelor și muniților cu destinație civilă,, având intenția păstrării armelor de foc fără autorizarea corespunzătoare, a păstrat la domiciliul său situat în s. Scoreni, r-nul Strășeni două țevi lise, cu lovitură centrală, de calibru 16x70, confecționată industrial, cu nr. 28670, care a fost depistat și ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 02.12.2024.

În ce priveşte latura obiectivă a infracţiunii specificate la alin.(2) art. 290 Cod penal, ea se exprimă în acțiunea de păstrare ilegală a armei, adică deținerea acesteia fără autorizația corespunzătoare eliberată de organele competente.

Aşadar, latura obiectivă în prezenta speță a fost realizată prin acțiunile inculpatului prin păstrarea armei de foc letale fără autorizarea corespunzătoare, la domiciliul său situat în s. Scoreni r-nul Strășeni, arma cu seria numărul 28670 cu două țevi lise, cu lovitură

centrală, de calibru 16x70, confecționată industrial, cu nr. 28670, care a fost depistat și ridicat în cadrul cercetării la fața locului din 02.12.2024.

Prin păstrare se înțelege, deținerea efectivă și controlul fizic asupra armei, indiferent de durata sau scopul deținerii, fără a poseda autorizația prevăzută de lege. Infracțiunea se consideră ca fiind consumată din momentul simplului fapt al deținerii armei fără autorizație, fără a fi necesar un rezultat prejudiciabil concret.

Prin noțiunea de armă de foc, conform hotărîrii Parlamentului Legea Nr. 130 din 08.06.2012, armă portabilă cu ţeavă care poate arunca, este concepută să arunce sau poate fi transformată să arunce alice, un glonţ ori un proiectil prin acţiunea unui combustibil de propulsie. Se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a arunca o alice, un glonţ sau un proiectil prin acţiunea unui combustibil de propulsie dacă are aspectul unei arme de foc şi, ca urmare a construcţiei sale ori a materialului din care este confecţionat, poate fi transformat în acest scop.

În continuare, sub aspectul laturii subiective, instanța reține că potrivit doctrinei, vinovăția se manifestă sub forma intenției directe, inculpatul a prevăzut și a acceptat consecințele păstrării armei fără autorizație.

Potrivit materialelor cauzei penale, instanța reține că potrivit certificatului (f. d. 52), ***Bîtca Ion Alexandru*** nu deține dreptul de a deține/purta/folosi arme letale, sau arme neletale.

Prin urmare, lipsa autorizării nu rezultă din neglijență, ci din acceptarea conștientă a unei stări de nelegalitate, ***Bîtca Ion Alexandru*** fiind pe deplin conștient că nu posedă permis ori licență pentru arma deținută.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică care la momentul săvârșirii faptei a împlinit vârsta de 16 ani. La momentul comiterii faptei inculpatul a fost subiect a infracțiunii imputate având vîrsta necesară pentru tragerea la răspunderea penală.

De asemenea, raportat la prevederile alineatului (2) art. 290 Cod penal, conchidem că subiectul infracțiunii specificate este o persoană care nu deține permis de armă, document emis în condițiile Legii de autoritate competentă, prin care se dovedește dreptul de a deține/purta/folosi arme letale sau neletale ale căror tip, marcă, model, calibru și număr de serie sunt înscris în document

Astfel, prin acțiunile ***Bîtca Ion Alexandru***, sunt întrunite integral elementele constitutive ale componenței de infracțiune analizate.

Prin urmare, instanța de judecată atestă faptul că probele examinate în cadrul cercetării judecătorești ca declarațiile martorilor cât și materialele cauzei penale cercetate în ședință de judecată, dovedesc incontestabil vinovăția ***Bîtca Ion Alexandru***, în păstrarea ilegală armei interzise în circuitul civil ori supuse autorizării.

Procurorul în Procuratura mun. Strășeni – Victor Cimbir, a pledat pentru recunoașterea inculpatului ***Bîtca Ion Alexandru***, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.290 alin. (2) Cod Penal cu stabilirea pedepsei sub formă închisoare pe un termen de trei ani cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă pe un termen de trei ani. Încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 2100 lei.

Apărătorul Denis Buța, reprezentând interesele inculpatului Bîtca Ion Alexandru, a pledat pentru achitarea acestuia, susținând că fapta imputată nu ar fi fost dovedită și că arma depistată nu ar aparține inculpatului.

Instanța de judecată apreciază că argumentele apărării nu pot fi reținute ca temeinice. În primul rând, inculpatul a păstrat arma mai bine de 20 de ani fără a întreprinde vreo măsură pentru a o restitui presupusului proprietar sau pentru a o declara organelor de poliție, ceea ce indică voința sa de a o deține în mod ilegal. Această conduită denotă conștientizarea caracterului ilicit al faptelor sale și contrazice susținerea apărării potrivit căreia arma nu îi aparține.

Din perspectiva aspectului material al infracțiunii, instanța reține că inculpatul Bîtca Ion Alexandru, acționând cu intenție directă, începând cu o dată nestabilită și până la 02.12.2024, fără a deține autorizație corespunzătoare conform Legii nr. 130 din 08.06.2012 privind „Regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă”, a păstrat la domiciliul său situat în s. *****, o armă de model necunoscut, cu două țevi lise, cu lovitură centrală, de calibru 16x70, confecționată industrial, cu numărul de serie 28670, care a fost depistată și ridicată de organele de cercetare la data de 02.12.2024.

Prin urmare, instanța constată că Bîtca Ion Alexandru a păstrat intenționat o armă de foc letală fără autorizație, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal, respectiv „păstrarea ilegală a armelor în circuitul civil ori supuse autorizării, a componentelor esențiale ale armei de foc”.

Astfel, argumentul apărării privind lipsa dovezii proprietății asupra armei nu afectează constatarea vinovăției, dat fiind că infracțiunea se referă la păstrarea ilegală, nu la posesia proprietății legale.

La stabilirea sancţiunii instanţa va ţine cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, anume: limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracţiunii săvîrşite, care se califică conform art. 16 Cod penal ca infracţiune gravă, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

În calitate de circumstanţe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a constatat.

Circumstanţe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, de către instanța de judecată, nu au fost reținute.

Prin prisma art.61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a Codului penal.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Respectiv, la aplicarea pedepsei, instanţa de judecată va lua în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ţinîndu-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă a familiei acestuia.

Conform art.16 alin.(3) din Codul penal, infracţiunea săvârșită de către ***Bîtca Ion Alexandru*** este gravă, sancţiunea prevede pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unități convenționale.

Analizând circumstanţele comiterii infracţiunii, personalitatea inculpatului care nu a recunoscut vinovăția, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei penale (f.d.46), anterior nu a fost în conflict cu legea, se caracterizează pozitiv la locul de trai.

Instanța de judecată reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța consideră că corectarea și reeducarea inculpatului ***Bîtca Ion Alexandru***, este posibilă cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen 2 ani și 6 luni, fără aplicarea unei amenzi, or sancțiunea art. 290 alin.(2) Cod penal nu prevede alternativa pedepsei cu închisoare.

Potrivit prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Concomitent, la caz, instanţa consideră posibilă corectarea şi reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, respectiv, impedimente pentru aplicarea faţă de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanţa nu a constatat.

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;

d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;

e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță;

f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;

g) să participe la programe probaționale;

h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

În speță, instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 2 /doi/ ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința şi acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

De asemenea, pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate, instanța îi va aplica inculpatului, în calitate de obligație pentru termenul de probă să să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat Victor Cimbir privind încasarea de la inculpat ***Bîtca Ion Alexandru*** în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4419 din 11.01.2025, instanța reține următoarele temeiuri de drept.

Art. 227 alin.(2) pct. 5 Cod procedură penală, reiterează că, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar conform alin. (2) instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată consideră necesar de a admite solicitarea acuzatorului de stat Victor Cimbir, privind încasarea de la inculpat ***Bîtca Ion Alexandru*** în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 /două mii o sută/ lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4419 din 11.01.2025, fapt ce constituie cheltuieli neordinare suportate de către stat, în legătură cu necesitatea efectuării urmăririi penale.

Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 alin. (3) şi art.162 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Prin Ordonanța din 21.03.2025(f.d.30-31), a fost recunoscut în calitate de corp delict arma cu seria numărul 28670 cu două țevi lise, de calibru 16x70, și transmisă spre păstrare în camera de păstrare a Serviciului achiziții și logistică al IGP a MAI.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală al RM, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit art. 162 Cod procedură penală al RM, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a

căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Potrivit art. 106 alin. (2), lit.b) Cod Penal sînt supuse confiscării speciale bunurile rezultate din infracțiuni.

Reieșind din prevederile legale enunțate mai sus, instanța de judecată dispune după intrarea sentinței în vigoare, corpurilor delicte: arma cu seria numărul 28670 cu două țevi lise, de calibru 16x70, păstrat în camera de păstrare a Serviciului achiziții și logistică al IGP a MAI se supune confiscării, or acesta a contribuit la săvârșirea infracțiunii.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului ***Bîtca Ion Alexandru*** a măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. art. 227-229, 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***Bîtca Ion Alexandru*** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2/doi/ ani și 6/șase/ luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui ***Bîtca Ion Alexandru***, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2/doi/ ani și nu va fi

executată dacă condamnatul, în termenul de probă, nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară, va confirma încrederea acordată.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui ***Bîtca Ion Alexandru***, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Se încasează de la inculpatului ***Bîtca Ion Alexandru*** în beneficiul bugetului de stat suma de 2100 /două mii o sută/ lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se dispune confiscarea specială a armei cu seria numărul 28670 cu două țevi lise, de calibru 16x70, recunoscute în calitate de corp delict prin Ordonanţa din 21.03.2025 și transmis spre păstrare Serviciului achiziții și logistică al IGP a MAI.

Se aplică în privința lui ***Bîtca Ion Alexandru*** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, care se menține până la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central), în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei motivate.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***